

הטבת של רבי נתמן מברסלב

ועתה וישועו יקרי

להרים יתמה אמה

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר: (קל"מ ב' סז)

טוב להגיד ולשיר נַחַם נַחַם נַחַם נַחַם מאומן לזכות לכל הישועות

שבת צו

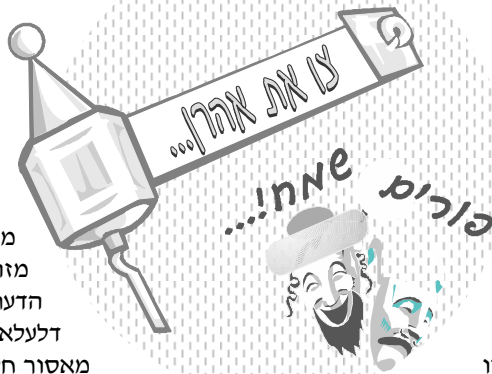
וזאת תורת המנחה... [מגישי מנחה בצדקה] (וי, ז)

ק', א-ב': הריעו לה' כל הארץ עבדו את ה' בשמחה וכו'. כי זה עיקר התיקון של התודה והודאה שחייבין להודות כשיוצאין מהצרה, לתקן הקלקול שמשם באו הצרות שהוא העצבות כני"ל כדי שמעתה נזכה להנצל מכל הצרות על ידי תקף השמחה עד שנזכה לכל התקונים, להשיג אור הנ"ל, שהוא עיקר התכלית כמו שכתוב שם (לקוטי מוהר"ן א' - סימן כ"ד). ועל כן כל הקרבנות בטליו חוץ מקרבן תודה (ויקרא רבה פ"ט, ז. פכ"ז, י"ב): ובשביל זה מביאין בקרבן תודה ארבעה מיני לחם, וכל אחד עשרה חלות (מנחות דף עבודה זרה, רש"י ויקרא ז, יב). כי עיקר העצבות נאחו בהלחם, בבחינת (בראשית ג, יז ט): בעצבון תאכלנה בועת אפיך תאכל לחם. ולהפך עיקר תיקון האכילה על ידי שמחה בבחינת (קהלת ט, ז): אכל בשמחה לחמך, בחינת (שם ח, טו): לאכל ולשתות ולשמוח וכו'. ועל כן הם עשרה חלות מכל מין כנגד בחינת עשרה מיני נגינה שהם מקור וכלל כל השמחות. (הלכות הודאה ו' - אותיות ב' ג')

מעלת מצוות הצדקה הוא בלי שעור, וכל התורה וכל תקון העולמות תלוי בזה, כי הכל נברא בשביל כבודו, וכל כבודו נתגלה על ידי הצדקה, שעל ידה נעשה כלי לקבל השפעת הנעם העליון שעל ידי זה נעשה הולדה ונתגלה כבודו כמבאר בפנים (לקוטי מוהר"ן ב' - סימן ע"א), ועל כן שקולה צדקה ככל התורה כלה כמאמר רבותינו ז"ל. אבל צריכין להרבות בצדקה מאד, ולבקש מהשם יתברך שיזכה לקיים מצוות הצדקה כראוי, שייתן הצדקה בלב שלם למען שמו יתברך באמת ושיזמין לו השם יתברך עניים הגונים לזכות בהם, כי עיקר תיקון הצדקה שיתגדל כבודו יתברך על ידי זה כני"ל, על כן צריך לכוון בצדקתו רק בשביל כבוד השם יתברך, לא בשביל כבוד עצמו חס ושלום. לא כמצוי בכמה אנשים שנותנים צדקה רק למי שיש להם ממשלה וכבוד בעולם, ועל כן הצדקה גם להם לכבוד, ועל עניים הגונים וכשרים העוסקים בתורה ועבודת ה' באמת, אינם משגיחים כלל ומעלימין עיניהם מהם, נמצא שהצדקה שנותנים הוא רק בשביל כבוד עצמן. ואף על פי שבודאי גם בזאת הצדקה יש נקודות טובות, אבל על ידי צדקה כזאת אין נעשה הכלי הנ"ל בשלמות, לקבל על ידה שפע נעם העליון בשלמות. ועל כן עיקר תיקון הצדקה שתהיה בבחינת מנחה, שהיא קרבן עני שנתינתו מעטת, ועל כן אינו מתפאר בה, רק כוונתו בקרבנו רק לשמים לבד. כמו כן העשיר אף על פי שנותן הרבה לצדקה, חלילה לו להתגאות בנתינת הצדקה ולהתכוון בה לכבוד עצמו, רק אף על פי שייתן לצדקה הון רב, אף על פי כן יהיה בעיניו כעני, כי באמת נגדו יתברך הכל עניים כמו שנאמר מי הקדימני ואשלם, כי הכל רק ממנו יתברך כמו שנאמר ממך הכל ומידך נתנו לך. ועל כן דוד המלך עליו השלום בעת שנתן הון רב לנדבת בית המקדש אמר ואני בעיני הכינותי וכו' כי החזיק כל נתינתו לעניות. וצדקה כזאת יקרה מאד כי היא בחינת מנחת עני שחביבה מאד, מחמת שכונתו רק לשמים בלי שום התפארות עצמו כלל, ועל כן נקראת צדקה כזאת בשם מנחה בחינת מגישי מנחה בצדקה. (הלכות תפילת המנחה ו' - אות ד' לפי אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, אות י"ג)

כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו... (וי, כב)

יש שני מיני קליפות, היינו בחינת קליפת לבן ובחינת קליפת עשו, ומקליפות לבן נמשכין העוונות שבשוגג שנעשין על ידי שכחה ובלבול הדעת, ומקליפת עשו נמשכין הזדונות. והנה אף על פי שבודאי עוון מזיד חמור ופוגם יותר מהשוגג, אף על פי כן בנקל יותר להתגבר כנגדו ולמנע עצמו ממנו מאחר שיודע שהוא עברה; אבל מקליפת לבן שמכשיל את האדם בשגגות, מזה קשה מאד להנצל, כי מעררב ומבלבל את הדעת עד שנכשל ממיאל, ועל כן צריך סיוע דלעלא להנצל מזה. ועל ידי שנוהרין בשלמות מאסור חלב, על ידי זה נצולין מקליפת לבן; ועל ידי שנוהרין בשלמות מאסור אכילת דם, על ידי זה נצולין מקליפת עשו. (הלכות חלב א', אותיות ה' ו' לפי אוצר היראה - אמת וצדק, אות צ"ב)

וזאת התורה לעולה וכו' ולזבח השלמים... (וי, לז)

כי כל הקרבנות הם בחינת שלום, כי על שם זה נקרא קרבן שמקרב ומקשר ומחבר כל העולמות יחד, וכמובן בדברי רבנו ז"ל בהתורה להמשיך שלום (בסימן יד). וזה שמסיים הפסוק שכולל כל הקרבנות מסיים בשלמים כמו שכתוב זאת התורה לעלה ולמנחה וכו' ולזבח השלמים, כי עיקר תכלית כל הקרבנות הוא שלום כני"ל. (הלכות ברכות הראיה ושאר ברכות פרטיות ד' - אות י"ג)

אם על תודה יקריבנו... (וי, לב)

עניין חיוב ההודאה על כל היוצאין מהצרה, שהם ארבעה חייבין להודות שהם: הולכי מדברות וכו', ויוצאין מבית האסורים, וחולה שנתפא, ויורדי הים כשעולין משם (שלחן ערוך סימן ר"ט): כי כל הצרות רחמנא לצלן הם בחינת גלות השכינה, כי "בכל צרתם לו צר" כידוע. ועיקר גלות השכינה הוא מה שהעצבות מתגבר על לב ישראל, בחינת (בראשית ו, ו): ויתעצב אל לבו כמבאר בהתורה "אמצעותא דעלמא" (לקוטי מוהר"ן א' - סימן כ"ד). שמשם כל התאוות בפרט תאוות המשגל ותאוות ממון שבאין רק מן עצבות ומשם כל הצרות רחמנא לצלן.

(אוצר היראה - ארבע פרשיות, אות ו')

שבת זכור

מלכות הרשעה, בחינת המן עמלק, בחינת פגם הברית, הוא כרוך תמיד אחר מלכות דקדשה, ועיקר יניקתה הוא מבחינת רגלי הקדשה; שזה בחינת מחנה דן, שהיה עמלק כרוך אחריו, כמו שאמר רבותינו ז"ל. וכן בזמני השנה, עיקר התגברותה בתקופה האחרונה שהיא תקופת טבת, שהוא כנגד דגלו של דן. וזה בחינת "ותלקח אסתר וכו' בח"ש טבת". וכן עיקר התגברות המן היה על ח"ש אדר, שהוא סוף השנה. ועל כן קורין אז ארבע פרשיות, לתקן המלכות דקדשה שהיא בחינת דלת, כי כל עניין הארבע פרשיות הוא בחינת תיקון הברית, שזה עיקר תיקון המלכות דקדשה, עיין פנים:

... שושנת יעקב צהלה ושמחה, בראותם יחד תכלת מרדכי ...

ספר ימי מוהרני"ת [רבי נתן] - סימן כ' המשך)
© ... וסמוך מאד בכניסתי להעיר בהיותי על הגשר
דשם עניתי ואמרתי, רבנו של עולם הזמן לי בכאן עגלה עם ארבעה
סוסים שתיסע לברסלב ותקבל אותי בחינם והבעל עגלה שמע
כשאמרתי זאת.

אחר כך נכנסנו להעיר ובאנו לתוך האכסניא והבעל עגלה רצה
להתמהמה שם ליתן מספוא לסוסים ואני נטלתי ידי לאכול ובין
הנטילה לברכת המוציא ענה ואמר לי הבעל עגלה, רבי נתן תפלתכם
נתקבלה כי הנה בשעה זאת באה עגלה עם ארבעה סוסים הנוסעת
לברסלב, והסוחר הנוסע שם בודאי יקבל אתכם בחינם כי היה מכיר
אותו והודיע לי מיד מי הוא ונהלתי מאד וכן הוה.

ותכף ברכתי ברכת המוציא ויצאתי לחוץ אל העגלה שעמדה
בסמוך מאד לאכסניא שלי ותכף קיבל אותי בשמחה, ונסעתי עמו מיד
לפה ברסלב ובאתי לכאן בעוד היום גדול, וכבר היו כל החברים מוכנים
לנסוע ביום ראשון לויסלב ולא היה מקום לקבל אותי אך תכף שלחו
שליח מיוחד לכפר אחד לשכור עגלה בשבילי ובשביל עוד אחד בזול
ונסעתי עמם יחד ביום ראשון ובאנו לרבנו זכרונו לברכה ביום רביעי
וביום חמישי היה ערב שבוועות.

וראייתי השגחתו הנפלאה ושהוא יתברך שומע תפלת כל פה,
שנתקיימה תפלתי כהווייתה שהזמין לי השם ביום ששי עגלה עם
ארבעה סוסים בחינם לברסלב כאשר יצא מפי ממש ברוך השומע
תפלות כל פה ברחמים, ומסיע תמיד לכל הבאים לגשת אל
הקודש, ברוך הנותן ליעף כח שעורני עד כה כי המשכיל יבין
מאליו שאי אפשר לבאר בכתב ואפילו פנים אל פנים כל
מה שעבר בעיניינים כאלה בשלמות, בפרט מניעות
וחלקת העצה שבודאי אי אפשר לבאר כל הסברות
שהיו בדעתי למנוע אותי מנסיעה זאת וכיוצא
בה, ובפרט שרבנו זכרונו לברכה כתב
בעצמו לבלי לנסוע אליו כנזכר לעיל
והמניעות כלם עמדו לפני כחומות
ממש מכל הצדדים, והשם יתברך
בכחו הגדול עזרני לדלג על כלם,
ולבוא אליו לקהלת-קודש וזסלב
ולשמוע מפיו הקדוש תורה ולכתבה
על הספר לזכות בה את הרבים לדורי
דורות, על כן הארכתני קצת לבאר פרט
נסיעה זאת למען ידעו דור אחרון המניעות
שעברו עלינו ובכחו הגדול זכינו לשברם.

כי כל מה שכתבתי ממה שעבר עלי, כאלה וכאלה
עברו גם על שאר אנשי-שלומנו שרבים ככלם היו להם
מניעות עצומות ונוראות מלהתקרב לרבנו זכרונו לברכה,
בפרט בתחילתם ורבים נפלו ונתרחקו על ידי המניעות ואבדו מה
שאבדו חבל על דאבדון, ואשרי להנשארים שהתגברו והתחזקו
ושברו כל המניעות, ונתדבקו ברבנו זכרונו לברכה וזכו להם כו'
ולדורותם ולכל בני ישראל לעולמי עד ולנצח נצחים.

עצות ותפילות

לעצות המבוארות - פורים, ב'
פורים הוא הכנה לפסח. היינו שעל
לקיים כל מצוות הפסח כראוי:

ועזרנו והושיענו להתענות תענית אסתר קודם פורים בקדשה
גדולה, ולומר סליחות בכוונה גדולה, ולזעוק ולזעוק אלך מאד מאד.
ותפתח את לבבי שאזכה להרגיש כאב עוונותי באמת בלבי, ועצם צרת
נפשי אשר אין לשער, עד שאזכה לזעוק זעקה גדולה ומרה כראוי לי
לזעוק לפי רבוי עוונותי ופשעי העצומים, ופגמי הגדולים והרבים מאד,
עד אשר יתעוררו רחמיך עלי באמת, ותמהר להושיעני ולגאלני ממני
בעצמי, ותעשה את אשר בהקיק אלך ואת מצוותיך אשמור באמת ובלב
שלם. אבי מלכי יוצרי ובוראי ועושי, הורני הדרך איך להתחיל מבחינת
קדשת פורים, כאשר רמזת לנו על ידי חכמיך הקדושים, עזרני בדרך נס
וישועה נפלאה ונוראה, בדרך חידוש נפלא ונורא, באפן שאזכה מעתה
לשוב אלך בתשובה שלמה באמת. ואזכה להתחיל מחדש התחלה
שלמה ואמתית בכל לב ונפש בעבודתך באמת, ותורני ותלמדני באמת
ממה להתחיל ובאיזה דרך ועצה אזכה לשוב אלך באמת:

רבנו של עולם, גדל העצה ורב העלילה, תקנני בעצה טובה
מלפניך והושיעני מהרה למען שמך, באפן שאזכה מעתה לתשובה
שלמה באמת כל ימי חיי, ולא אסור מעתה מרצונך ימין ושמאל. ואזכה
ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה,
ולקיים כל המצוות וכל הדברים שבקדשה, ולעשות כל דבר ודבר
במועדו ובזמנו, והכל אעשה יפה בעתו בקדשה ובטהרה גדולה.
ותחזקני בשמחה וחדוה תמיד. ואזכה בכח הצדיקים האמתיים לגרש
ולבטל ממני ומכל ישראל קליפת המן עמלק ימח שמו, ולהמשיך עלי
קדשת הנס והישועה של פורים. ותרחם עלינו בכל דור ודור ובכל שנה
ושנה, שנוכה לשמוח מאד מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדוה
רבה ועצומה, ונוכה לקיים מצוות קריאת המגילה בקדושה ובטהרה
גדולה ובשמחה רבה ועצומה; ונוכה להתבונן גודל עוצם הנס הנפלא
והישועה הנוראה והעצומה הזאת, ולפרסומי נסא בפני כל עם ועדה,
ונוכה לקיים מצוות משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים,
ומצוות סעודת פורים בשלמות גדול ובשמחה רבה ועצומה.

ונוכה לקיים מצוות השכרות של פורים כאשר צוונו חכמינו
זכרונו לברכה; ותעזרנו ותשמרנו שלא יזיק לנו השתיה והשכרות של
פורים כלל, לא בגוף ולא בנפש, ולא נזיק שום אדם ולא שום דבר על
ידי השכרות, רק נזכה על ידי השכרות של פורים לבא לתוך
שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, לתוך שמחה של פורים, אשר
אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת מרדכי, אשר אין
דוגמתה בכל ימות השנה.

ואזכה להיות שמח בכל לב, ולשמח גם אחרים,
לשמח כל ישראל עמך בשמחת פורים בחדוה רבה
ועצומה מאד מאד, נגילה ונשמחה בישועתך בשמחה
אמתית, באופן שיהיה לך לנחת ולרצון, ותקבל
שעשועים גדולים משתייתנו ושמחותינו
בפורים הקדוש; ונוכה גם עתה בכל שנה
ושנה להנס הגדול והישועה הנפלאה של
פורים, להכניע ולגרש ולעקור ולבטל
מאתנו קליפת המן עמלק
וזהמתו הגדולה, ולמחות שמו
וזכרו מן העולם, ולטהר עצמנו
מזהמתו בקדושה ובטהרה גדולה,
ולהמשיך עלינו קדושת מרדכי ואסתר.

ונוכה להמשיך שמחת פורים על
כל השנה כולה, לשמוח תמיד בך בשמחה
וחדוה רבה באמת, ועל ידי זה נזכה לקדושת
וטהרת הפרה אדומה, ולקדושת פסח באמת. ונוכה
להיות בשמחה תמיד, ויקויים בנו מקרא שכתוב: כי בו
ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך ה' צורי וגואלי (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה לו):

שיחות

(מר' ישראל אודסר, יצ"ל - המשך)
... אנחנו צריכים להיות גיבורים, גיבורי
המלחמה, להתגבר, לא להסתכל על כל העולם, רק מה, רק מה שאנחנו
זוכים להרגיש בלבנו איזה דיבור מרבנו, העיקר אנחנו צריכים לבטל
חכמתנו ודעתנו ושיכלנו, לבטל לגמרי, רבנו הקדוש אמר: "הוא
השורש והעיקר של התורה, של אמונה, של כל חיותנו, זהו, וזה יהיה...
אני זוכר שהיה איסור ללמוד בספרי ברסלב, פחדו לנגוע בספר
ברסלב, אני ראיתי את זה, וברוך השם היום יכולים ללמוד בכל מקום,
זה סימנים על הגאולה. מי שהוא מחפש אמת, השם יתברך מאיר לו
הכל מה שהוא צריך, שיעשה הכל מה שהוא צריך, אני ראיתי שיש
בעולם גבורה כזה, שאני ישבתי בישיבה ולמדתי בישיבה ספרי ברסלב
"ליקוטי מוהר"ן", "ליקוטי הלכות" ו"ליקוטי תפילות" ותהלים,
וראיתי שאין פחד, אני הייתי יחיד, והם היו כולם מתנגדים ורודפים,
ואני היה לי גבורה כזה שאין בעולם, הם התפלאו מאד, איך אני
מחזיק מעמד, וגם כן אם האדם מחפש אמת, אז הוא זוכה, השם
יתברך פותח את עיניו והוא רואה אמת ויודע איך להתנהג, מה לעשות,
איך לתקן הכל ואיך לחזור להשם יתברך ולתורה, לאמונה, לאמת, כל
העולם הולכים, רצים, מסתובבים, אבל זה לא בני אדם, יש לו ידיים
ורגליים ופה, הכל, וזה מין בהמות כאלו...

126 אפריל